

Sandoyingar kunnaðir um Hvítúbók

Fundarrøðin hjá Landsstýrinum at kunna føroyingar um innihaldið í Hvítúbók og fullveldisætlanina fór av bakkastokki sunnukvøldið í Virkinum heima á Sandi

ELI HENTZE

Umboð fyrri nevndirnar, ið skriva hava Hvítúbók greiddur frá innihaldinum og høvuðsniðurstøðunum. Bergur Berg, Sigmund Isfeldt, Jonhard Eliassen og Hogni Hoydal umboðandi Landsstýrið vóru umboðini. Hogni Hoydal var berfottur, men vónandi var hetta ikki ein ímynd av einum móguligum komandi fullveldi. Nei, orsøkin var tann, at hesin idni politikkarin hevði tikið lut í fólkafundinum uppi á Slettaratindi fyrr um dagin, og skuldi hann náa í Sandoyinna til ásettu tíð, mátti fótubúin verða grønur stívlarnir, ið blivu parkeraðir í ganginum í Virkinum.

Innihaldið í Hvítúbók og fylgibindunum er rúgvismikið, og tí er bitin hjá áhoyrarunum stóru at svølgja. Og mong mundu vera, ið als ikki kláraðu at svølgja mongu tor-skildu heitin á hesum og hasum økinum, men framsøgufólkini skulu helst ikki lastast fyrri hetta, tí teirra arbeiði var væl úr hondum greitt. Sjálvsagt eru nútímans hjálptólini við til at gera fløkt ting einklari og harvið verður arbeiði hjá framsøgufólkunum lættari. Hetta sást einabest, tá ið Jonhard Eliassen fyrri búskaparbolkin sum ein annar gandakallur spældi

sær við tølum og prosentum á telduni. Ikki sørt at tey í salinum gapaðu av undran, so hvørt grafarnir broyttust fyrst ein veg, kanska uppeftir, fyrri síðani í næstu løtu at peika beint niður eftir. Útrokn-ingar, ið allarhelst tóku vikur fyrri nøkrum fáum árum síðani og nú taka fá sekund. Harvið ikki sagt, at hesir ella aðrir grafar gjørdir av búskaparfrøð-ingum ella onkrum øðrum serfrøðingum er sannleikin ella allur sannleikin. Jonhard upplýsti, at um ikki so langa tíð er tilfarið at finna á heima-síðuni hjá Landsstýrinum, og tá ber til sjálvur at spæla sær við tølunum, sum hann málbar seg.

Fundarfólk hevdði hvøið at seta fram spurningar til umboðini, so hvørt tey vóru liðug ella tá ið liðugt var. Nakrir spurningar vóru, men eldri sanding-urin á fremsta bonki hevði hug at ótolnast nú klokkan leið til hálgum ellivu og helt at nú var songartíð, so Hogni skuldi helst lata verða við at biðja um fleiri spurningar. Og hvat hernaðar-verju í krigsstøðu við-víkti, so høvdu danir víst, hvat teir dugdu seinast kriggi var, so teir skulu vit ikki biðja um hjálp.

Seinastu orðini vóru søgd og Hvítúbók og full-veldiskjakið ferðast við-ari.

Sendiharrar úr 20 londum við fylgi vitjaðu í Klaksvík

Mynd: Dávur Winther

Áhugaverdar vitjanir í Klaksvík í summar

Umframt vinarbýargestirnar hava m. a. sendiharrar úr 20 ymskum londum við fylgi vitjað í Klaksvík

Klaksvíkar býráð hevur havt nógvar áhugaverdar vitjanir í summar.

Nevnast kunnu formans-kapurin í íslenska altinginum, ymskir ambasadorar einsaris og m. a. eisini av Poul Nyrup Rasmussen for-sætismálaráðnum.

Vinarbýarstevnan, har 25 fólk frá vinarbýunum Kóp-avogi, Odense, Trondheimi, Tammerfors og Norrkøping at fundast um framtíðar-setning innan mentan, út-búgving, vinnulív, um-hvørvi, samskipti o. m. a.

Í síðstu viku varð vitjan av ambasadorum úr 20 ym-skum londum við fylgi.

Chile, Croatia, Luxen-burg, Indonesia, Swalland, Russlandi, Ungarn, Týsk-landi, Kina, Algeria, Írlandi,

Japan, Marocco, Korea, Eysturriki, Kuba. Eisini var fylgi úr danska uttanríkis-málaráðnum.

Klaksvíkar býráð var vertur við døgurða, við sera litríkari matskrá — eisini tí, sum árstíðin kann bjóða: Steiktir Havhestaungar — Hesir, turrur fiskur, spik og saltgrind dæmdu gestunum væl sum nakað serstakt, umframt annan sera góðan mat, ið bert Jákup Ziskason kann gera hann.

Japanski ambasadorurin var ógvuliga áhugaður í hvørji fiskasløg føroyingar fiska og hvaðar, tey verða seld.

Sum kunnugt eta japanar nógvan fisk av alskins sløg-um og fegnaðist japanski ambasadorurin um, at

Klaksvík hevði "flaggskip-ið" Agot innan tunfiska-vinnu í samráð við japanar. Tann Eysturrikski ambas-adorurin segði errin, at hann kendi Føroyar væl, og at tað gjørdi øll í Eysturriki.

— Tit duga væl at spæla fótibólt. Øll vita hvar og hvat Føroyar eru, men spyrst tú nær teir spældu fótibólt móti Føroyum, og hvussu nóg Føroyar vann, vita tey kanska ikki at svara øllum.

Men Føroyar kenna øll.

Áðrenn ambasadorurin fór til Føroya, ringdi hann til fótibóltsambandið í Eyst-urriki og hevði sett sær fyrri, at telefonaman har skuldi svara sær nakrar spurningar — ikki ein serliga fótibólts-kønur.

— Nær spældi Føroyar móti Eysturriki?

— 1990

Hvar spældu teir?

— Landskrona

Hvør vann?

— Føroyar 1-0

"Tað er við virðing at fø-royingar eru kendir í Eyst-urriki, og ein góðan læru-setning hava Føroyar givið okkum — ikki at forsmáa nakran!" segði Eystur-rikski ambasadorurin.

Á vitjanini varð kunnað um ymsk viðurskipti í Klaksvík — eisini innan vinnulív, og at ein av stoltleikum Klaksvíkar er Chistian í Grótnum, tekn-aður í Noregi og bygdur í Chile.

Chilenski sendiharrin í Danmark var sera áhugaður at frætta um verkætlanina við Chistian í Grótnum, sum er bygdur í Chile

Eftir kunnana spurdi tann chilenski ambasador-urin eftir navni og adressu til hetta felagið og vildi sera fegin hitta hesar menninar. Umboð fyrri Chistian í Grót-inum vóru boðin við til døgurðan, men høvdu ikki stundir júst tá. Tó eydnaðist tað at fáa hendur á skipa-rum Jón Rasmussen at koma framvið seinni. Chil-enin og Jón fingi, hóast stutt, gott prát ílag og býttu adressur og slíkt.

Eftir vitjanina í Klaksvík segði tann chilenski ambas-adorurin, at hann var so hugtigin av verkætlanini við Chistian í Grótnum og teimum døguligu monnu-num, sum stóðu aftanfyrri hana, at um hann ikki var komin til Klaksvíkar og hevði hitt handa mannin, var ferðin at kalla nyttuleys.

Vitjað varð í Christians-kirkjuni, har Alex Sólstein hugtakandi greiddi frá. Kós-ina vitjaðu tey eisini, har Jóhanna Vang og Egil Jó-hannesen tóku í móti og vistu runt á virkinum — Eisini her vóru gestirnir hugtignir av virkisfýsni, á-ræði og dugnasemi og vón-aðu størri samvinnu í framtíðini.

Tað eru nógvar líknandi søgur at siga frá, sum boða frá eini sera væl eydnaðari ferð; har vinnulív, og røtt-um fær gott høvi at gera vart við seg.

Fyrirreikingarnar til slíka ferð eru umfangtar og tíð-arkrevjandi. Tó er eingin ivi um, at tað er altumráðandi, at slík ferð eydnast væl og at dyr verða latnar upp fyrri samvinnu, serliga innan vinnulív, sum jú er ríkt í Klaksvík — og tað verða tær!

